Autor:

Odpoludňajšie zhromaždenie sa začalo. Tiché tóny harmónia a text piesne nás unášajú k nebeským výšinám. Boli sme pripravení počuť Božie slovo. V tomto stíšení sme odrazu počuli tichý plač. V poslednom rade pri dverách sedela neznáma mladá žena. Oči mala plné sĺz a jej bledá tvár prezrádzala, že ju dlhší čas niečo trápi.

Služba Božím slovom sa niesla v znamení biblického verša: „Ak ste teda boli vzkriesení s Kristom, hľadajte to, čo je hore, kde Kristus sedí na pravici Božej...“ Zvestované evanjelium malo moc. Duch Boží usvedčoval z hriechu a zároveň ponúkal radostnú istotu tomu, kto naozaj úprimne verí, že aj za neho Pán Ježiš zomrel na golgotskom kríži. Na tvári neznámej ženy bolo vidieť, že bojuje tvrdý boj. Slzy pokánia jej tiekli po tvári. Evanjelium zasiahlo v pravý čas a na pravom mieste. V krátkom čase vyrozprávala svoj smutný životný príbeh.

Keď som mala dvadsať rokov, moja teta sa obrátila k Pánovi Ježišovi a rozprávala mi, aká je šťastná a čo sa s ňou stalo. Jej svedectvo mi bolo odporné a povedala som jej, že ak sa s ňou niečo stalo, potom sa asi zbláznila. Prerušila som s ňou všetky príbuzenské vzťahy a dala som jej najavo, že v budúcnosti nechcem mať s ňou nič spoločné. Teta sa skutočne odmlčala a za ďalších dvadsať rokov sme sa ani nestretli.

Od svojich dvadsiatich rokov som žila voľným štýlom bezbožného života. Vydala som sa za vysokoškolsky vzdelaného muža, ktorý si po čase ešte zvýšil kvalifikáciu. A tak sa moja životná úroveň dvíhala stále vyššie a vyššie. Pohybovala som sa len vo vybranej spoločnosti, čo sa mi veľmi páčilo. Čoskoro som však poznala, koľko hriechu a neprávosti sa skrýva v živote „vyššieho štýlu“. Na obyčajných ľudí som sa pozerala zvysoka, nič pre mňa neznamenali.

Tak som žila šestnásť rokov a bola som svojím spôsobom šťastná. Bola to však len akási imitácia toho pravého šťastia, po ktorom som kedysi v kútiku srdca túžila. Potom sa začali búrať základy našej rodiny. Začalo to manželskou neverou môjho muža a vyvrcholilo tragickou smrťou mojej sestry. Všetci priatelia a priateľky, ktorí mi predtým robili poklony, ma odrazu opustili. Zdalo sa mi, že celý svet je proti mne, ba aj ten Pán Boh, v ktorého som už vôbec neverila. Životné údery ma tak pritlačili k stene, že som viackrát pomýšľala na samovraždu. Štyri roky som bola akoby terčom všetkých možných úderov a depresie. Nebolo nikoho, kto by mi preukázal aspoň kúštik lásky. Preto sa aj z môjho srdca vytratila láska ku všetkému a každému. Zostali mi tri deti, dve dcéry a jeden syn – mrzáčik, ktorý má už dvadsať rokov a nikdy mi nepovedal mama...V bolesti a utrpení som sa snažila rozdeliť zvyšok lásky deťom, ale aj pri nich som sa dožila určitého sklamania.

Bola som skutočne na dne. A práve vtedy ma navštívila moja vzdialená veriaca teta. Bolo to Božie riadenie, že po dvadsiatich sokoch prišla vtedy, keď som bola na konci so silami. Životným bojom som bola vyčerpaná a moje srdce prázdne. Teta mi znovu hovorila o veľkej Božej láske, ktorú má pre všetkých ľudí. Hovorila, že Boh miluje každého hriešnika a pokoj chce dať každej utrápenej duši. Moje srdce sa začalo otvárať tejto radostnej zvesti. Pozvala ma do zhromaždenia kresťanov. Išla som. Hneď pri prvej návšteve som cítila, že Boh sa ku mne skláňa vo svojej odpúšťajúcej láske. Preplakala som celé zhromaždenie. Boli to slzy pokánia nad pokriveným životom, ale súčasne aj slzy radosti z odpustenia v zásluhách Kristovej obeti. Zvestované evanjelium som prijímala dychtivo a ono vykonalo pri mne veľkú zmenu. Vedela som , že sa so mnou niečo deje. Dotyk Pána Ježiša na moje ubolené srdce bol taký zvláštny a krásny, že som poznala tri veci: Pán ma z milosti prijal za svoje dieťa a všetko mi odpustil, - uistil ma o tom, - a povolal do nového života. To bolo moje znovuzrodenie, môj najkrajší deň

života.

Z Božej milosti chcem znovu začať žiť. Ale nie sama, ale s mojím Pánom, ktorého som pozvala do mojej stroskotanej rodiny. Pevne verím, že to bude iný život, skutočne nový, ktorý ďaleko prevýši ten minulý, na ktorý nechcem ani pomyslieť. Súčasne túžim aj po tom, aby sa aj ostatní moji príbuzní a priatelia zastavili na ceste do zahynutia. Nájdite si čas na čítanie Biblie a verte evanjeliu! Nečakajte, až prídu chvíle stroskotania, ale hľadajte Pána Boha, dokiaľ je čas milosti, aby ste svoj život nezaťažili hriechom tak, ako ja. Moju rodinu hriech zasiahol naplno, aj mňa. Ale vďaka Bohu, že aj Jeho milosť ma zasiahla naplno.